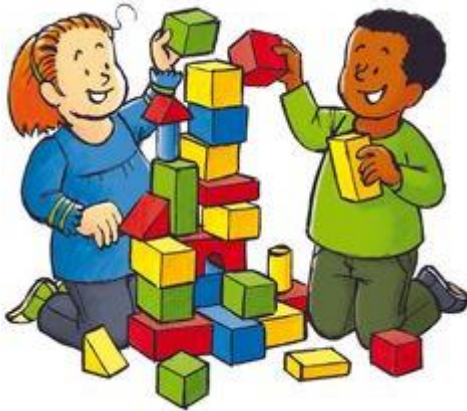

5 dingen die je NIET tegen kleuters moet zeggen

DOOR: BIANCA OLDENBEUVING

Kleuters zijn bijzondere wezentjes. Natuurlijk, het zijn gewoon mensen, maar ze zitten in de goede fase voor ontdekken, zelf leren, ontwikkelen en dat maakt ze zo bijzonder. Als leerkracht, maar ook als moeder, vind ik het prachtig die ontwikkeling van dichtbij mee te maken. Soms betrap ik me er zelf echter op dat ik dingen zeg die dwars op die

ontwikkeling staan. Dingen die je gewoon niet tegen een kleuter hoort te zeggen, omdat je daarmee zijn natuurlijke leren in de weg staat.

Het klinkt een beetje dramatisch, maar toen ik op [Twitter](#) een balletje opgooide, 'wat moet je niet tegen een kleuter zeggen', kreeg ik veel reacties die vergelijkbaar waren met mijn samengestelde lijstje. Daarom vandaag: 5 dingen die je NIET tegen een kleuter moet zeggen!

1. Je mag niet vies worden

Ik zou bijna zeggen: kleuters MOETEN vies worden. Vooral zij leren (nog) met hun hele lijf, en daarbij is het onmogelijk schoon te blijven. Er moet over de grond gekropen worden, en moet met de handen (en ellebogen) in het zand gewroet worden, de verf moet ook met de vingers ontdekt worden. Als daarbij een kledingstuk sneuvelt... jammer.

Ik koop mede daarom ook geen dure kleding voor mijn kinderen. Als er een vlek in een trui komt, of een gat in een broek, dan lig ik daar niet wakker van. En nieuwe schoenen, tsja, daar kun je toch niet mee BUITEN de zandbak blijven? Dus zeg alsjeblieft nooit tegen een kind dat het niet vies mag worden. Tien tegen één dat er dan JUIST iets vies wordt...

2. Loop eens door

Ken je die kinderen, die overal en altijd dingen zien die nader bekeken moeten worden? Tijdens een wandeling naar de winkel, zien deze kinderen lieveheersbeestjes in de struiken. Ze lezen letters op de nummerborden, ze tellen stoeptegels, ze springen over de zebra. Er valt genoeg te **ontdekken** en te leren, waarom zouden we dat tegen willen houden?

Dus sta vooral eens stil, en **verwonder** je samen met de kleuter over de wereld. Doorlopen komt later wel, als ze als volwassene de bus moeten halen. Maar voor nu: geen haast, neem de tijd.

3. Dat doe ik wel, dat kan jij nog niet

Een kleuter van een jaar of 5 heeft in zijn korte leventje al heel wat nieuwe dingen geleerd. Als baby leerde hij zich om te rollen, zodat hij net wél bij dat ene speeltje kon komen. Als peuter kwam hij in de 'zelluf doen' fase, en wilde alles eerst zelf uitproberen. Als je een kleuter geen dingen zelf laat doen, omdat je denkt dat het nog te moeilijk is, dan zal het kind dat ook nooit

leren. Als je een kind geen schaar geeft, omdat het daar volgens zijn ontwikkeling nog niet aan toe is, weet je niet of het wel of niet kan knippen. Het kind weet het zelf ook niet! Als kinderen nooit hun eigen brood hoeven te smeren, leren ze dit ook niet.

Laat kleuters dus vooral dingen zelf doen, zonder dat jij van te voren zegt dat het moeilijk is, of dat ze het misschien niet kunnen. Wie weet staan jullie allebei verbaasd!

4. Zal ik je even helpen?

Deze staat een beetje in het verlengde van de vorige. **Bied niet te snel je hulp aan!** Als je goed luistert, hoor je kinderen wel eens mopperen dat iets niet lukt, maar als ze niet expliciet om je hulp vragen, hoef je die nog niet te

geven. Denk maar aan die baby: als je dat speeltje steeds aangeeft, hoeft die baby niet te rollen. Als dat rollen niet lukt, hoor je de baby wel eens gefrustreerd tekeer gaan. Maar daaruit ontstaat juist een nieuwe vaardigheid: ontdekken dat je iets nog niet kunt, oefenen, net zo lang tot het wel lukt, en perfectioneren totdat je iets nieuws hebt geleerd.

Als kinderen wél heel snel om hulp vragen, hoef je die ook niet altijd te geven. Je kunt ook **verhelderingsvragen** stellen: waarom lukt het niet, denk je? Hoe moet dat nou? Wat kunnen we daar aan doen? Wat zou een oplossing kunnen zijn? Trouwens, het is ook belangrijk dat kinderen leren hun **hulpvraag** duidelijk te omschrijven. Als jij de toegestoken schoen strikt zonder woorden, leert een kind niet te vragen: juf, mijn schoenveter is los, zou jij die voor me willen strikken?

5. Zet je stoeltje maar op het tafeltje

Verkleinwoorden. Ik weet niet of jullie ze wel eens gebruiken tegen de kinderen, maar die kleuters vinden zichzelf al heel erg groot. Die hebben geen handjes, maar handen. Ze hebben geen mondjes, zitten niet op een stoeltje en werken niet met een schaar. Wel met een lijmkwastje trouwens, bedenk ik me nu... Het punt is: kleuters vinden zichzelf **groot**, wie zijn wij om te benadrukken dat ze klein zijn?

